

ЖИВИ, РАДІЮЧИ ЩОДЕННО!

За обрієм в далекім краї
Під номером сімдесят п'ять
Перон позаду залишаю -
Наступний треба зустрічати.

Дванадцять місяців до нього,
Перон наступний не близький,
Але була б пряма дорога
І щоб багаж був не важкий.

Пригод не хочеться чекати,
Та все завжди у волі Божій,
Тому не треба теж лякатись,
Якщо не кожен день погожий.

Поки ще чуєш перестуки,
Що рейки мирно лічать в такт,
Не опускай, козаче, руки,
Ти хоч старий, але ж козак!

Остання буде десь зупинка,
Не знаю, правда, де вона,
Життя тонке, мов павутинка –
Кінець не видний із вікна.

А може ти і не помітиш

Між шпалами кінця її,
Прості обабіч видно квіти
Мелькають, як роки твої...

Живи, радіючи щоденно,
Який навколо краєвид!
Життя прекрасне й нескінченне
І в нього вплетений твій слід!

Дата написання вірша: 2026-06-08